

מהי עבירת סחר בסמים?

עבירת סחר בסמים נמנית על העבירות החמורות ביותר הכלולות בפקודת הסמים המסוכנים, כשלמעשה מצויות תחת הגדרה זו שורה ארוכה של פעולות אסורות. מדובר בין היתר בייבוא, ייצא, אספקה, מסחר, הובלה במעבר ותיווך בסמים, אשר נחשבות בעיני החוק כבעלות השפעות שליליות במיוחד על החברה.

הגדרת עבירת סחר בסמים

סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים מגדיר את [עבירת הסחר בסמים](#) במילים הבאות: "לא ייצא אדם סם מסוכן, לא ייבא אותו, לא יקל על ייצואו או ייבואו, לא יסחר בו, לא יעשה בו שום עסקה אחרת ולא יספקנו בשום דרך בין בתמורה ובין שלא בתמורה, אלא אם הותר הדבר בפקודה זו או בתקנות לפיה או ברשיון מאת המנהל." בהמשך, בסעיף 19 לפקודה, נקבע עונש מרבי של עד עשרים שנות מאסר בגין מעשים אלו, ובנוסף לכך עשוי בית המשפט להורות על שלילת רישיון נהיגה, חילוט רכוש וקנסות כספיים.

היבטים עקרוניים של הרשעה בסחר בסמים

ראשית, חשוב לדעת כי בפקודת הסמים המסוכנים אין הבדלה בין סם "קשה" לסם "קל", אלא רק בין עבירות החזקה וסחר על פי מדרג מהקל אל הכבד בהתאם לכמות שנתפסה. הרציונאל שמאחורי הדירוג הגבוה של עבירת הסחר טמון בכך שניתן להפיק ממנו רווחים גבוהים בקלות, תוך פגיעה בצרכנים ובאינטרס הציבורי בכללותו. על מנת להוכיח את האשמה בעבירה זו על התביעה להראות כי התקיימו יחסי מסחר בין המוכר לקונה מסוים, וכמו כן שמחזיק הסם או הסוחר בו היו מודעים להיותו סם אסור. אמנם, אין הכרח כי המשטרה תתפוס את הסם אך במקרה זה חייבת התביעה להביא ראיות נוספות. עוד חשוב לציין כי אין הכרח שהנאשם יקבל תמורה בעבור הסם, כך שגם עשיית טובה לאדם כלשהו, הענקת מתנה או כל העברה ללא תשלום נכללות בהגדרת הסחר.

נושא הכמויות

כאמור, על מנת להביא להרשעה בעבירת סחר על התביעה הוכיח כוונה פלילית, וכמו כן להראות שכמות הסם שנתפסה הינה מעל לזו המוגדרת בחוק כהחזקה לשימוש עצמי. כפי שראינו, בפקודת הסמים המסוכנים אין הבחנה בין סם קשה לקל, אך בהחלט ישנה חשיבות לכמויות. לדוגמה, כתב אישום בגין סחר בסמים עשוי להיות מוגש בכמויות שמעל ל- 15 גרם קנבוס, 2 גרם אופיום, 0.3 גרם הרואין או קוקאין, 0.15 גרם מתדון ו- 3 יחידות של LSD.

{*:fast_contact}